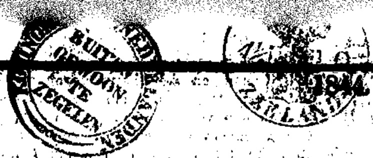
No. 37. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 25. Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Hoe kan de leening van 117 millioenen worden volteekend?

III.

Het ontwerp der WET van 8. Maart 1844 is tastbaar uitgedacht door beurs-speculanten, de HOOGE regering is daarmede misleid en de Kamers hebben er de gevolgen niet van ingezien; want derzelver bepalingen zijn ingerigt, om door eene speculatie op de certificaten de leening te dekken. —

Tot doorslaand bewijs van deze stelling behoeft men slechts op te merken:

1°. Dat de vrijwillige bijdragen niet zijn aan toonder en dus niet verhandelbaar. (art. 14.)

2°. Dat die vrijwillige bijdragen moeten geschieden te gelijker tijd met de inschrijving der geldleening (art. 12) en niet deelen in de eventuele restitutie van 10 pCt., alleen ten behoeve van de houders van certificaten bij art. 20 verleend.

3°. Dat daarentegen de certificaten worden afgegeven aan toonder en dus verhandelbaar zijn. (art. 9.)

4°. Dat de inschrijvers, zoo de leening niet is volteekend, hunne inschrijving tot 1/10 kunnen verminderen. (art. 21.)

5°. Dat men eens in certificaten hebbende betaald, op straf van dubbele betaling, tot het uiteinde in certificaten moet blijven betalen. (art. 49.)

Bij deze vijf punten houde men nu ook nog in het oog, dat de ontwerpers der leening natuurlijk ook de hand hebben gehad in de aanvankelijke uitvoering der wet. Die eenen geneesheer neemt, moet hem ook de uitwerkselen der geneesmiddelen bekend maken en zich aan het *regime* onderwerpen, dat hij voorschrijft.

Nu is met voorbeeldelooze spoed de wet ten uitvoer gelegd, maar hoe? Zoodanig, dat daaruit deze opmerkingen volgen:

1°. Dat er wel is gezegd, dat men zal vaceren van 18. tot 26. Maart, om de inschrijvingen in de vrijwillige leening op te nemen, maar dat men te vergeefs ergens de bepaling zal zoeken, dat de leening na den 26n definitief zal gesloten zijn.

2°. Dat eene definitive sluiting op dat tijdstip onmogelijk is, al ware het alleen, omdat vreemdelingen, die vaste goederen hier te lande bezitten, niet in de gelegenheid zijn geweest, om in te schrijven en dit insgelijks het geval is met Nederlanders die uitlandig zijn; gezwegen nog van andere zeer gewigtige redenen.

3°. Dat er alzoo wel een tijdstip zal zijn (eenige dagen, misschien weken), waarop de leening zal schijnen gesloten te zijn, maar waarna dezelve weder MOET geopend worden.

En 4°. Dat zij, die het ontwerp hebben uitgedacht en aan de hooge regering hebben weten aangenaam te maken, die er de uitvoering van hebben helpen regelen, ook natuurlijk met de uitwerkselen van het geneesmiddel zullen worden bekend gemaakt en op 25 Maart wel naauwkeurig den stand der inschrijving zullen kennen. —

Stellen wij nu eens, dat de rijke, maar naar hunne begeerte nooit *te* rijke financiers, die aan de regering dit keurig ontwerp hebben in de handen gestopt, gezamenlijk twee tonnen gouds in de belasting moesten opbrengen en dus, om zich te dekken, voor vijf tonnen gouds moesten inschrijven, op 26 Maart weten, dat de leening slechts voor vijftig millioenen is gedekt, dan kunnen zij veilig voor een, twee tot *vijf* millioenen inschrijven en in den tusschentijd van de eene opening der leening tot de andere certificaten à pari verkoopen; want zij hebben het regt, om, zoo zij geene nemers vinden, zoo de natie de belasting afwacht, hunne inschrijving tot een tiende te verminderen (art. 21). Komen er daarentegen koopers van certificaten op, dan hebben zij vooreerst genoegzame zekerheid, om den handel dadelijk te beginnen en voorts zoo veel te verkoopen, te leveren bij elke storting, als zij slechts koopers kunnen vinden.

Gaat nu deze handel goed, plaatsen deze financiers zoo veel certificaten à pari of daarboven als noodig is, om het volle bedrag van het nog ongedekte gedeelte der leening te nemen, dan treden zij als redders van het vaderland op en bieden aan, om nog voor dat deel der leening in te schrijven en de regering, welke blijkens hare aandrang tot inschrijving de belasting ruim zoo zeer ducht als de ingezetenen, zal dit aanbod niet kunnen van de hand slaan.

En wat is nu de slotsom dezer operatie? dat deze financiers zullen hebben 60 of 70 of meer of minder millioenen 3 pCt. fondsen à 70 welligt à 65 pCt., welke eenige percenten meer waarde hebben, en dat de koopers van certificaten al de schade zullen lijden; dat eenige weinigen schatten zullen verdienen en de laatste houders van certificaten de slagtoffers der geheele speculatie zullen zijn. —

Te vergeefs heeft men mij tegengeworpen, dat men liever, dan certificaten te koopen, vrijwillige bijdragen zal doen, want 1°. kunnen die bijdragen alleen geschieden als men tot de inschrijving voor de leening vaceert; 2°. is die bijdrage het schadelijkst middel van alle, daar men daarvan nooit iets terug krijgt en 3°. is het bewijs dier bijdragen, daar zij op naam zijn, welke gang de zaak ook neemt, onverkoopbaar.

Zoo ook is er geene tegenstrijdigheid in den verkoop van certificaten en eene eindelijke volteekening der leening, mits er maar eene tijdsruimte zij tusschen de eerste en volgende openstelling der leening, zoodat de verkoop der certificaten de eindelijke inschrijving kan voorafgaan.

Allen, die tegen onze vorige artikelen hebben geschreven, hebben of de wet niet goed ingezien of zijn van de ongerijmde stelling uitgegaan, dat de regering op 26 Maart de leening onherroepelijk zoude kunnen sluiten. Terwijl ook dan, wanneer dit laatste mogelijk ware, hetgeen niet zoo is, de wet zoo als die daar ligt, voor hen, die op den laatsten dag den stand van zaken kennen, de gelegenheid openlaat, om, door eene tiendubbele inschrijving van het anders hun benoodigde, hoogst aanzienlijke winsten te behalen, zonder aan eenige schade blootgesteld te zijn, daar zij hunne certificaten dan tot 120 en 130 pCt. verkoopende, 3 pCt. fondsen tegen iets meer dan 60 pCt. zullen verkrijgen en de certificaten niet naar hunnen zin kunnende afzetten, hunne inschrijving tot 1/10 zullen kunnen verminderen. —

Waartoe, wij vragen het met vertrouwen, is die bepaling van art. 21, dat regt tot vermindering in de wet gebragt, dan om bij te sterken tegenstand, de speculanten, uitvinders van het ontwerp, te dekken?

Zoo ook levert art. 49 een genoegzaam vooruitzigt, om bij de toepassing der heffing die certificaten te slijten, waarmede men nog mogt zijn blijven zitten. —

Wij herhalen het nogmaals, wij houden de hooge regering voor misleid. NOUS VIVONS SOUS UN PRINCE, ENNEMI DE LA FRAUDE; maar wij hebben het pligt geacht, om de regering en de ingezetenen in te lichten. Wij weten dat wij ons door dezen waarheids-zin weder vijanden zullen maken; *sed amicus Plato, amicus Socrates, sed magis amica veritas.* —

Wordt door eene loyale inschrijving aanvankelijk tot eene genoegzame hoogte de leening gedekt, dan zullen wij het nog betreuren, dat de natie onder het bedwang eener belasting, welke eene onuitwisbare vlek onzer wetgeving zal blijven, zich bereid heeft getoond de slagen derzelve te ontvlieden; maar wij zouden echter bij eene heropening der leening haar liever toeroepen: treed nu geheel toe, dan door handel in certificaten, dat is door bedrog, het werk bekroond te zien. — Blijft echter de eerste inschrijving te ver onder het cijfer der leening, dan behoort de natie zich te werpen voor de voeten des Konings en hem af te smeeken, om op deze gehate wet terug te komen, zich tevens bereid verklarende al de offers te brengen, welke de rust en de oogenblikkelijke gang der zaken vorderen. —

Opzettelijk is dit artikel eerst thans, op het laatst van den termijn der eerste opening der leening, ingezonden; wij hebben daarmede onzen pligt vervuld en leggen dan ook nu de pen over dit onderwerp neder. — D. D. C.

NIEUWSTIJDINGEN.

OOST-INDIE.

BATAVIA, den 17. November 1843. De hoofdstad Grissee is in den nacht van den 1. op den 2. dezer, te half een ure, en in den namiddag van den 3. daaraanvolgende, omstreeks half drie, door zwaren brand geteisterd, waardoor zij, met uitzondering van de zoogenaamde oude stad of Europesche, Chinesche en Maleische of Arabische kamp, in twee dagen, een prooi der vlammen is geworden. Al de door de Europesche en Inlandsche ambtenaren tot blussching van den brand aangewende pogingen, werden verijdeld door de felle zuid-ooste-winden en de sedert eenen geruimen tijd geheerscht hebbende droogte.

2,075 Huizen, waaronder 99 steenen gebouwen, zijn in de negen afgebrande kampongs vernield; 6,000 zielen werden daardoor in de grootste armoede gedompeld en vier menschen zijn omgekomen; de schade hierdoor veroorzaakt, zoo aan vastigheden, kleederen, huisraad, koopwaren, zilver, koper- en papieren geld, vee, als anderzins, wordt geschat op ruim f 266,000. De oorzaak van den brand is niet ontdekt; dezelve wordt echter algemeen toegeschreven aan een ongelukkig toeval.

Den 24. Op den 12. November is tegen het middaguur te Grissee op nieuw brand onstaan en wel in de kampongs Potjietan en Gepoero, welke het echter gelukt is des namiddags te drie ure meester te worden, nadat elf steenen en zeven en dertig bamboezen-huizen geheel waren vernield; het ontstaan van den brand wordt toegeschreven aan onvoorzigtigheid.

ZWEDEN.

STOKHOLM, den 8. Maart. Wij hebben heden de treurige tijding mede te deelen, dat Z. M. Koning *Karel XIV Johan*, heden namiddag ten half vier ure, zijne aardsche loopbaan ten einde gebragt heeft. Na dat de Koning den 5. door eene onmagt overvallen geworden was, waren den 6. Hoogstdeszelfs krachten, schoon zonder koorts of pijn, nog gedurig afgenomen. Het bulletin van den 7. zeide, dat Zijner Maj. toestand zich in de laatste vierentwintig uren verergerd had, en dat de onrustigheid, welke zich, vooral des nachts opdeed in een stil ijlen overgegaan was. Ten gevolge van dit bulletin, werden in de slotka-

pel gebeden begonnen en de schouwburgen gaven geene voorstellingen meer. Den 8. des morgens was de Koning nog zwakker dan den vorigen dag, begon moeijelijkheid in het slikken te ondervinden en viel tegen 4 ure in eene verdooving, welke tot kort aan 's Konings levenseinde duurde.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18. Maart. Het eenige belangwekkende, hetwelk men heden uit Spanje heeft, is eenige nadere bijzonderheden omtrent de arrestatie en executie van *Boné*. Het is een boer geweest, die hem het eerst op zijne vlugt heeft aangehouden, waarop tusschen beiden eene worsteling is ontstaan, die, zonder de tijdige aankomst van een piket ruiterij, misschien niet ten voordeele van den boer uitgevallen zou zijn. *Boné* had voor de waarde van 17000 realen bij zich, en deze som is door den generaal *Roncali* aan den boer geschonken. Men zegt dat de bekentenisse van *Boné* vele personen te Madrid in de zaak betrokken hebben. Overigens zou hij een rekest tot lijfsgenade aan de Koninginne-Moeder hebben ingediend, maar zou de generaal *Roncali* geweigerd hebben, het antwoord daarop af te wachten.

Ook op onderscheiden andere punten van Spanje hebben dergelijke executiën plaats gehad, hetgeen onder de gemoederen eene groote gisting en verbittering verwekt.

Karthagena is nog altijd in handen der muitelingen.

— Men heeft berigten uit Algiers van den 10. Maart. De expeditie naar Biskara, onder bevel van den Hertog *van Aumale*, was met eenen goeden uitslag geopend. *Achmed-Bey*, ex-bei van Constantine, was begonnen op onze wachten te tirailleren. De kolonel *Butafoco* had den vijand verdreven en 15 man gedood. Onze troepen hadden bij El Kantara genomen 2500 schapen, 50 kameelen, 80 ossen en 100 ezels. Den 1. October jl. had Algiers 44,772 inwoners, waaronder 20,089 Europeanen, 17,858 Muzelmannen, 5,758 Joden en 1,007 Negers. Roomsch Kath. 19,670. Protestanten 275, Mahomedanen 18,704 en Israëlieten 6,033.

— Uit Salenzara in Corsica wordt geschreven, dat er in de laatste dagen een Toskaansch, met tras geladen schip was aangekomen. De lossing reeds volbragt zijnde, was het havengeld nog niet betaald. Ter voorkoming alzoo, dat het vertrekken zou zonder het regt te hebben voldaan; werden er twee tolbeambten als wakers aan boord gesteld. Deze begrepen dat, zoo zij slechts aan boord bleven, het hun zeer wel geoorloofd was, na des daags gewaakt te hebben, des nachts te slapen, en zij deden zulks. Hiermede en met eene gunstige koelte maakte de kapitein van het schip zijn voordeel; zoo stil en behendig mogelijk ligtte hij het anker en heesch hij de zeilen, zijne in rust gedompelde bewakers met zich voerende. Het proces-verbaal der wakers, zoo het ooit in het licht verschijnt, zal de nadere bijzonderheden moeten vermelden.

— Een diefstal, welke gepaard is gegaan met vrij zonderlinge bijzonderheden, heeft dezer dagen in de omstreken van Trevoux plaats gehad. Een persoon komt te Chalamon in de beste herberg, en zegt tegen den kastelein: Mijnheer laat uwe stallingen in gereedheid brengen, om eene kudde van zeven à acht honderd schapen te bergen, die ik naar de markt van Lyon breng, en die ik voornemens ben, hier te laten overnachten. Hij laat daarenboven 30 mud haver meten, die hij oogenblikkelijk betaalt, en besteld zijn middagmaal; gedurende hetzelve beklaagt hij zich dat zijne schapen nog niet aankomen, en dat de hoeders zeker in de herbergen blijven zitten drinken. Hij wordt ongerust, en wil gaan onderzoeken wat de oorzaak der vertraging is, maar hij heeft veel geloopen, en is te veel vermoeid, om weder dien weg af te leggen.

Door den toon der waarheid, waarop dit verhaald wordt, en door de betaling van den haver in vertrouwen gesteld, biedt de herbergier, den Heer *P....*, zijn rijtuig en zijn paard aan; de andere neemt het aanbod aan, rijdt weg en stapt te Bourg in het Logement de Valk af. Weldra zijn paard en rijtuig voor 800 franken verkocht, aan paardenkoopers die zich daar bevinden en zich naar Lyon begeven.

Na hun geld ontvangen te hebben, verzoekt de verkooper hen hem de dienst te bewijzen van een brief mede te nemen voor den Heer *P.* logementhouder te Chalamon.

Aldaar aangekomen stapten de paardenkoopers bij den Heer *P.* af, die reeds eenige ongerustheid begon te gevoelen, en zich haastte het paard en het rijtuig in den stal te brengen.

's Anderendaags na hunne rekening vereffend te hebben gaven zij bevelen dat men zou inspannen. Welk paard, antwoordt de verbaasde logementhouder? Wel het paard, waarmede wij gisteren zijn aangekomen en dat wij te Bourg gekocht hadden. Eindelijk komt de zaak aan het licht, en de reizigers vernemen, dat zij van een geslepen dief het paard van den Heer *P.* hadden gekocht. De brief dien zij hadden medegebragt, luidde: Mijnheer, door brengers dezes, zend ik U uw paard en rijtuig terug. Mijne schapen hebben eenen anderen weg ingeslagen, behoud het geld van den haver als eene geringe vergoeding. Ik heb de eer te zijn, enz.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 19. Maart. Heden morgen ten acht ure is Z. M. de Koning, per specialen spoortrein, uit Amsterdam in deze residentie teruggekeerd.

's BOSCH, den 19. Maart. Wij vernemen, en onze lezers zullen met groot genoegen vernemen, dat Jhr. *L. van Sasse van Ysselt* aan de betere hand is. Er bestaat alle gegronde hoop, dat de edele vertegenwoordiger voor de goede zaak, die hij uit al zijne krachten verdedigt, zal behouden blijven. Moge de hemel den Heer *Sasse* een spoedig en volkomen herstel schenken.

WAALWIJK, den 19. Maart. Mogt deze gemeente in den nacht van den eersten Januarij jl. door het vernielende vuur geteisterd en huisgezinnen van have en goed worden beroofd, niet minder noodlottig was de avond van gisteren, die Waalwijk andermaal met vernieling bedreigd heeft. Ongeveer ten half 7 ure barstte in de woning van zekeren *de Kooy*, klompenmaker, wonende op de hoogte der Oude of Groote Kerk, een felen brand uit, die door den hevigen Noord-Oosten wind dadelijk het geheele huis in lichte laaije vlam zette. Het vuur deelde zich met eene verbazende snelheid aan de belende en tegenoverstaande huizen mede, die meest allen met riet of stroo gedekt waren, zoodat reeds drie huizen in vollen brand stonden alvorens de spuiten dezer gemeente in werking waren. Dadelijk snelden de spuiten uit Besoijen en Sprang ter hulp en bragten niet weinig bij om door bereidvaardigheid dier ingezetenen en goede werking den brand meester te worden. Binnen twee uren tijds lagen niet minder dan zes huizen, een gedeelte der stalling voor de brigade marechaussée met de geheele fourage in de asch. De paarden zijn gered. Nog twee belendende woningen zijn gedeeltelijk verbrand. De schade is onberekenbaar en de oorzaak voor alsnog onbekend. Meer dan dertig huisgezinnen zijn, ten gevolge dezer ramp, door de ingezetenen gehuisvest geworden. De gebouwen zijn allen voor brandschade verzekerd.

MIDDELBURG, den 22. Maart. Mogten wij reeds vier jaren achtereen als eene bijzonderheid in onze courant vermelden, het langdurige huwelijk van *Jacobus Dregma*, en *Elisabeth Scheele*, te Neuzen, zoo deelt men ons thans op nieuw uit genoemde plaats mede, dat vermelde personen zich nog bij voortduring in elkanders bezit mogen verheugen, hebbende zij op den 19 dezer, de 64. verjaring van den dag waarop hun huwelijk voltrokken werd, gevierd. De man telt thans 86 en zijne gade 82 jaren, en mogen zich bij aanhoudendheid over eene goede gezondheid verblijden, wordende de groote voorregten welke dat echtpaar te beurt vallen, bij het volle bezit hunner verstandelijke vermogens, door hen op zeer hoogen prijs gesteld.

MENGELINGEN.

DE MONSTERWET.

Juicht, Nederlanders! juicht, om 't heil aan u beschoren;
Juicht, gij vooral, die nog niet alles hebt verloren;
Het monster-plan is wet! In spijt van al 't geschrijf,
Van al 't geschreeuw en van zoo veel ontaard bedrijf,
't Is wet! wat pret! gij kunt dan thans eens weder toonen,
Hoe liefde en dankbaarheid steeds in uw' harten wonen!
Thans, vaderlanders! hebt gij de gelegenheid,
Een blijk te geven van die liefde en dankbaarheid,
Voor al de gunsten, die gij hier steeds moogt genieten;
Voor al de weldaân, die gestâg hier voor u vlieten,
Voor al de wijsheid van ons vaderlijk bestuur,
Voor zijn regtvaardigheid en voor zoo veler vuur
Om 't eenig Nederland, de dierbre plek der vaderen,
Allengskens meer en meer .... den afgrond te doen naderen!

De groote, holle kist, die men 's lands schatkist noemt,
En die voor immermeer tot onheil schijnt gedoemd,
Schreeuwt luide om geld. Berooid, beroofd en uitgeplunderd,
Klaagt zij op krasschen toon, die door gansch Neêrland dondert;
Kriischt, hoe zoo menig, die voorheen bij haar hield wacht,
Haar heiligheid te vaak verguisd heeft en veracht;
Hoe zij steeds armer werd, wijl zij die haar omgaven,
Wel kans zien om zich thans in goudgeld te begraven.
Vaak dringt haar klaagstem wel in 't hart dier wachters door,
Maar niemand hunner geeft ooit aan die stem gehoor; —
Zij bouwt dus thans geen hoop dan op u, landgenooten!
Welaan dan! liefderijk de laatste beurs ontsloten;
De laatste penning, waar uw bloed en zweet aan kleeft,
Is waardig, dat gij hem 's lands lieve schatkist geeft.
Ja geeft wat gij slechts hebt. Onttrekt zelfs aan uw gade
Den trouwring, als kleinnood bewaard in hare lade,
Ontroost uw kroost het brood, waar 't hunkerend naar schreit,
En lach dan, als gij zoo in eens van alles scheidt!

Wanneer een arme bloed, door hongersnood gedreven,
Een' enkelen diefstal doet ter rekking van zijn leven,
Dan stelt men openlijk hem op 't schavot ten toon,
En jaren kerkerstraf zijn bovendien zijn loon.
Maar zij, die aan het goud, waaraan zelfs tranen kleven
Van grijsaard, weeuw en wees, die 't noode konden geven,
De handen roek'loos slaan, zij leven ongestoord
In weelde, in wellust, in geneugten immer voort.
De natie, door hen zoo benadeeld en bedrogen,
Door hen zoo menigmaal misleid met helsche logen, —
De natie buigt altijd eerbiedig voor hen 't hoofd,
Vereert hun geld, hun goud, hun rijkdom *haar* ontroofd!

Snelt aan thans, gij, o Bato's kloeke zonen!
Gij vrije Fries! wilt thans eens overtuigend toonen
Hoe vele liefde u voor uw *vaderland* bezielt!
Gij allen, die niet in den schoonen oorlog vielt,
Waarin, voor luttel tijds, uw heldenbloed moest stroomen,
Wilt thans eens vaardig met uw eigendommen komen!
Uw luisterrijk bestuur vroeg *toen* van u uw *bloed*,
Thans vordert het zoo veel niet; bloot uw *geld* en *goed*.
Daar vroeger door u 't bloed met geestdrift is gegeven;
Spoedt u thans met uw geld, dat u nog is gebleven!

Wanneer een felle orkaan den oceaan beroert,
De dood, uit elke golf schier, op den zeeman loert;
Wanneer de ranke kiel, nu tot de lucht gedragen,
Dan mededoogenloos ten afgrond wordt geslagen;
Wanneer het bliksemvuur den hemel zet in gloed,
En met zijn hellen glans het oog verblinden doet, —
Dan kan hij, wien 't bevel van 't schip is opgedragen,
Van 't scheepsvolk, dat hij heeft, den zwaarsten arbeid vragen;
Dan is bij ieder ook, voor zamenlijk behoud,
Geen enk'le last te zwaar, geene koene daad te stout;
Dan waagt Neptunus zoon zijn geld, zijn goed, zijn leven,
Zoo hij hier redding mede aan zijne hulk kan geven!

Maar als de Zephir zweeft op 't gladde watervlak,
Geen wolkje zich vertoont aan 't blaauwe starrendak,
De zeilen en de vlag te zaâm harmonisch fluisteren,
En 't schijnt alsof natuur wil naar die klanken luisteren, —
Dan heeft het scheepsvolk rust; verheugd en ongestoord
Gaat het met zijne kiel langs de effen baren voort;
Geen meester van een schip, wat hij in *nood* dorst vergen,
Zal dan de manschap met gezochten arbeid tergen.
Opzetlijk brengt hij dan het schip niet in gevaar;
En doet hij 't, zelf kan hij dan zien, hoe dat hij 't klaar!
Het scheepsvolk redt *hem* niet, die zich *zulks* dorst vermeten,
Maar zorgt dan voor zich zelf, en heeft den held vergeten!

De staatshulk van ons land stond vele stormen door,
En vaak schoon 't zelfs, of zij voor immer ging te loor;
Doch dan zag men het volk altijd ter hulpe springen,
Door offers, zonder tal, het land 't verderf ontwringen.
Ja, in het uur des noods, in 't barnen van 't gevaar,
Was Neêrlands natie nooit de grootste last te zwaar;
Bij oorlog, hongersnood, bij ziekte en watervloeden,
Zag men haar, zonder schroom, ter hulp en redding spoeden,
En leven, geld en goed, ja *alles* had zij veil,
Was, bij elk ongeval, in weldoen zonder peil, —
Door liefde voor het land en landgenoot gedreven,
Zag men haar dan met vreugd den laatste penning geven!

Ook thans kost 't oorlogsvuur millioenen aan het rijk!
Ook thans brak 't water door zoo menig dam en dijk,
En woedt de hongersnood, uit schralen oogst geboren,
Bij 't volk, waarvan een deel door ziekten ging verloren!
Snelt allen dus weer aan, snelt allen thans ter hulp,
Gij rijke en arme, komt, uit huis, uit hut, uit stulp,
Stort in 's lands schatkist wat gij 't uwe slechts moogt heeten,
Niets houde u thans terug; pleegt raad met uw geweten,
Bedenkt, hoe vele tijd er nu reeds henen ging,
Waarin 's lands schatkist van geen uwer iets ontving;
Hoe weinig gij 't bewind altijd van u zaagt vragen;
Hoe weinig lasten gij, tot nog toe, hadt te dragen,
Geeft alles wat gij hebt, wat slechts naar waarde zweemt,
Of duldt althans, wat men u alles eens ontneemt.

Dan zal de nazaat wis met hoogmoed op u wijzen,
Verkleumd en uitgeput, uw heldendaden prijzen;
In lompen uitgedost en met een pelgrimstaf,
Zijn voorzaat roemen, die der schatkist alles gaf!
Ver van het vaderland, der zee teruggegeven,
Verkondigen uw lof in andere, vreemde dreven;
En, wijl hij op het stroo den laatsten adem slaakt,
Hen zegenen, door wie hij tot *bedelaar* is gemaakt!

's Hage, den 15. Maart 1844. MESTER.
(*Arnh. Courant.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 23. Maart. Sedert den 21. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

La Reine, R. Jansen, Hull, stukgoed; de Juno, J. Drijer, Amsterdam, lijnzaad; Brodere, S. Nielsen, Krageroe, hout; Amicitia, J. Michelsen, Havannah, suiker en koffij.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Princess Victoria, T. Jackson, stukgoed en passagiers, Londen; Augusta Frederika, H. Scheelde, Oder; de Marie, C. Landhaas, New-Castle, beide ballast; Catharina, J. G. Juister, Sandburg; Belgique, J. Beekman, Rio Janeiro, de Phoenix, J. Lodrigsen, Trieste, alle stukgoed; de Eersteling, J. Koolman, Bremen, suiker.

Van Gend gezeild:

Harmina, J. J. Das, de Jonge Hendrik, J. J. Weter, beide Hamburg, suiker.

Van Rotterdam gezeild:

Princess van Oranje, H. C. Kool, Duinkerken, stukgoed.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.